

ת"פ 30365/09/11 - פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נגד יואל אזרי, יאיר אזרי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי
ואח' 02 מרץ 2017

אחר תיק נייר אחר תיק נייר (כפ"ס

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית

נגד
הנאשמים
1. יואל אזרי
2. יאיר אזרי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד בן עמי

ב"כ הנאשמים עו"ד בני נהרי

הנאשם 1 התייצב

ב"כ הטוענת לזכות עו"ד דניאל בורץ

עו"ד יוסי וינברג מיחידת החילוט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ב"כ המאשימה מבקש לדחות שוב את ההחלטה לעניין חילוט הרכוש של הנאשם 1.

אציין כי לבקשת ב"כ נאשם 1, הופרד הדיון בבקשת החילוט מגזר הדין. גזר הדין ניתן כבר ביום 22/12/16, ומאז נדחו הדיונים בבקשת חילוט מספר פעמים, ולנוכח זאת גם מעוכב ביצוע גזר הדין בעניינו של נאשם 1.

עמוד 1

לא מצאתי לנכון לשוב ולדחות הדיון ואני סבורה שיש מקום לסיים את ההליך וליתן את ההחלטה.

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ז, 02/03/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

החלטה בבקשת החילוט

בעניינו של נאשם 1

כללי

1. נאשם 1 הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים, לפי סעיפים 225, 31 ו-29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עשיית פעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין, שימוש במרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**") בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין, ומסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

בהתאם לבקשת נאשם 1, נקבע כי החלטת בית המשפט באשר לרכיב החילוט תופרד מיתר רכיבי גזר הדין ותנתן במועד אחר. גזר הדין ניתן ביום 22.12.16, ולאחר מכן, התקיימו דיונים לעניין חילוט הרכוש.

הבקשה לחילוט

2. בנספח הרכוש שצורף לכתב האישום המתוקן, ביקשה המאשימה להורות על חילוט הרכוש שיפורט להלן:

שתי דירות בבעלות הנאשם ואשתו: האחת ברחוב לוי 4 ברמת גן והשנייה ברחוב נתן 15 ברמת גן; הכספים שנתפסו בכספת מספר 638ג' בחדר הכספות בבורסה ברמת גן;

הכספים שנתפסו בביתו של הנאשם בסך של 30,890 ₪ ו-1,616 דולר;

כספים בסך של 50,000 ₪ שהופקדו על ידי הנאשם לטובת המדינה בצ"א (מח' מרכז) 25621-09-11 בהתאם להחלטת כב' השופטת מרוז מיום 15.1.12 וכן סכום נוסף של 25,000 ₪, אותו היה על הנאשם להפקיד בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי.

3. יצוין כי המאשימה הגיעה להסדר עם אשתו של נאשם 1, מכוחו צומצמה הבקשה המקורית של המאשימה לחילוט כפי שהופיעה בכתב האישום המתוקן. הוסכם כי הבקשה לא תכלול את חילוט דירת המגורים של הנאשם ואשתו ברחוב הדקל 63 בגני תקווה ואת חשבון ניירות הערך שמספרו 201261/67 המתנהל בבנק מזרחי טפחות על שם הנאשם ואשתו. עוד הוסכם, כי אשתו של נאשם 1 תוותר על כל טענה וזכות ביתר הנכסים והכספים שפורטו לעיל במסגרת בקשת המאשימה לחילוט.

טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען כי בהתאם לסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון, יש להורות על חילוט רכושו של נאשם שהורשע בסעיפים 3 או 4 לחוק איסור הלבנת הון, למעט במקרה בו קיימים נימוקים מיוחדים שיפורטו. ב"כ המאשימה ציין את התכליות העומדות בבסיס בקשת המאשימה לחילוט, והפנה לפסיקה בה הורו בתי המשפט על חילוט בעבירות של הלבנת הון.

אשר לכספים שנתפסו בחדר הכספות שבבניין הבורסה ברמת גן, טען ב"כ המאשימה כי מדובר בכספים השייכים לנאשם 1. לדבריו, ניתן ללמוד זאת מעדות נאשם 1 במהלך חקירתו הנגדית במסגרת תיק זה, והדבר אף עלה מעדויותיהם של עדי תביעה נוספים. עוד הוסיף, כי ניתן לחלט כספים אלו מכוח סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969, שכן מדובר בכספים שהתקבלו בעבירה.

5. ב"כ נאשם 1 טענה כי במסגרת ההחלטה באשר להיקף החילוט, על בית המשפט להתחשב בכך שהנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, עבירה שאינה בליבת החוק, והפנתה לקביעת בית המשפט העליון בעניין תענך.

עוד הוסיפה ב"כ נאשם 1 כי יש להתחשב בכך שנאשם 1 הורשע בסיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים ולא היה המבצע העיקרי של העבירה, וכן בכך שמרבית הכספים שהתקבלו כתוצאה ממכירת כרטיסי הימורים לא התקבלו אצל הנאשם או שותפיו בחברת MYM, אלא הועברו לחברות הימורים בחו"ל.

ב"כ נאשם 1 ציינה כי נאשם 1 פעל להסרת מחדליו לאחר שניתנה הכרעת הדין, והפנתה להסדר התשלומים שערך עם רשויות המס. לדבריה, בהתאם לקביעת בית המשפט העליון בעניין גואטה, על בית המשפט להתחשב בנתון זה בעת קביעת היקף החילוט.

עוד טענה ב"כ נאשם 1 כי על בית המשפט להתחשב בעונש המאסר בפועל שהוטל על הנאשם במסגרת גזר הדין, ובהיקף החילוט שהושת על יתר שותפיו של נאשם 1 בחברת MYM, על מנת שלא לגרום להפליה פסולה בעניינו של נאשם 1. בהקשר זה, סקרה ב"כ נאשם 1 את היקף צווי החילוט שהושתו על יתר השותפים: בעניינו של מאיר מזרחי - חולטו כספי חברת MYM, ללא חילוט של דירת מגוריו; בעניינו של רונלד אפשטיין - חולטו כספים בסך של 700,000 ₪; ובעניינו של משה דרעי - לא חולט רכוש כלל.

6. בתגובת המאשימה, נטען כי אין להתחשב בחילוט שהושת על יתר שותפיו של נאשם 1 בחברת MYM, שכן החילוט אינו כפוף לרף עונשי כלשהוא, אלא נגזר מהיקף הרכוש שנתפס, ושניתן היה להוכיח את הזיקה לרכוש. עוד טענה המאשימה כי פרשנות אחרת תביא למצב בו יתבצע חילוט מינימלי או אפסי, במקרה בו לא ימצא רכוש בר חילוט לאחד מהנאשמים האחרים.

המאשימה טענה עוד כי אין ללמוד מהחילוט שהושת על יתר השותפים בחברת MYM, מאחר שהחילוט לגבי כל אחד מהם נגזר מהנסיבות השונות הרלוונטיות לכל מקרה לגופו:

מאיר מזרחי - בית המשפט הורה על חילוט כלל הכספים שנתפסו בהיקף של למעלה ממיליון וחצי ₪, אולם לא על חילוט של דירת המגורים, בשל מצבם הרפואי של אשתו ובנו של מזרחי.

רונלד אפשטיין - לא נתפסו נכסי נדל"ן על ידי המאשימה, שכן לא נמצאו נכסים מסוג זה בבעלותו של אפשטיין. זאת ועוד, בעניינו של אפשטיין, הוסדרו רכיבי העונש, לרבות היקף החילוט בסך כולל של 700,000 ₪, במסגרת הסדר טיעון עונשי בין הצדדים, שאושר על ידי בית המשפט, בניגוד למקרה דנן בו ניהל הנאשם את התיק עד תומו.

משה דרעי - בתחילת ההליכים נתפסה דירה בבעלותו ובבעלות אשתו, אולם, בשל המשכנתא על חלקו של משה דרעי וצווי העיקול הרבים שהוטלו על דירה זו, וכן בשל העובדה כי לא נתפסו על ידי המאשימה נכסים אחרים ברי חילוט, כדוגמת חשבונות בנק או כסף מזומן, הוחלט כי כתב האישום המתוקן לא יכלול בקשת חילוט.

דין והכרעה

7. סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, שכותרתו "חילוט בהליך פלילי", קובע:

"(א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנידון בשווי של רכוש שהוא -

(1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאיפשר את ביצועה או שיועד לכך;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

(ב) לענין סעיף זה, "רכושו של הנידון" - כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו".

המטרה העומדת מאחורי סעיף 21 לחוק איסור הלבנות הון היא לשלול מן העבריין את הרווח הכלכלי אשר למען השגתו בוצעה העבירה. בהתאם להוראות סעיף זה, הכלל הוא מתן צו חילוט, ואילו הימנעות ממתן צו חילוט הינה חריג המצריך נימוקים מיוחדים (יעל גרוסמן, רוני בלקין וסאלי ליכט **איסור הלבנת הון להלכה ולמעשה** 128-129(מהדורה שנייה מורחבת, 2013) (להלן: "גרוסמן").

במקרה דנן יש צורך להורות על חילוט משמעותי ומרתיע, שעה שנאשם 1 היה אחד מבכירי חברת MYM ושותף בה, וביצע במסגרת תפקידו זה עבירות חמורות, לאורך שנים, בשיטתיות ובהיקף רחב של כספים.

אין לקבל את בקשת ב"כ נאשם 1 להתחשב בטענת נאשם 1 לפיה קיבל רק חלק קטן מרווחי מכירות כרטיסי ההימורים.

ב-ע"פ 8265/13 **מלכיאל נ' מדינת ישראל** (10.3.16) ציין בית המשפט העליון כי ברירת המחדל במקרה של חילוט לפי חוק איסור הלבנת הון היא שכלל השווי יחולט, ולא רק הרכוש הנגוע בעבירה. עוד נקבע כי ניתן לחלט את כלל הסכום שהיה מעורב בעבירה, קרי הסכומים שהתקבלו מעבירת המקור, בהתאם ללשון סעיף 21(א)(2) לחוק איסור הלבנת הון - "רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה או שיועד לכך", וכי פרשנות אחרת תביא לסיכול התכליות העומדות בבסיס החוק.

ב-ע"פ 6889/11 **מדינת ישראל נ' עובד** (14.5.12) הדגיש בית המשפט העליון כי אין צורך שלרכוש המחולט יהיה קשר לביצוע העבירה וכי ניתן לחלט מכל רכוש קיים, אף כשר, ובלבד שהוא שווה ערך לרכוש הקשור בעבירה.

עיון בפסיקת בית המשפט העליון בשאלה האם יש לראות את החילוט כעונש אם לאו, מעלה כי בנושא זה הובעו דעות שונות -

ב-ע"פ 7646/07 **כהן נ' מדינת ישראל** (20.12.07) ציין בית המשפט העליון כי "פשיטא שחילוט זה הוא בחינת עונש...". עם זאת, ב-בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (31.10.07) צוין כי "החילוט אינו עונש, על אף שהוא אמצעי בעל היבטים עונשיים", ואף ב-ע"פ 2333/07 **תענך נ' מדינת ישראל** (12.7.10) (להלן: "עניין תענך") נקבע כי החילוט אינו אקט עונשי, בהתבסס על לשון סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון לפיו החילוט יוטל "בנוסף לכל עונש", דהיינו, מתוסף לעונש שיש להשית על הנאשם.

נוכח העמדות השונות שהובעו בפסיקה באשר לסיווגו של צו החילוט, ובשל הדמיון בין התכליות העומדות בבסיס צו החילוט לתכליות העומדות בבסיס הענישה, ובכללן, התרעת הנאשם, גמול והתרעת הרבים (גרוסמן, עמ' 131), מצאתי לנכון לקבל את הפרשנות המקלה עם נאשם 1, ולהתחשב בעת ההחלטה בנושא החילוט בענישה שהושתה עליו במסגרת גזר הדין. כן התחשבתי בהיקף צווי החילוט שהושתו על יתר שותפיו של נאשם 1 בחברת MYM, בשים לב להיקף בקשות החילוט שהתבקשו בעניינם מלכתחילה על ידי המאשימה. כמו כן, נתתי דעתי לשוני בכתבי האישום שבהם הורשעו ארבעת השותפים ולחלקם היחסי השונה בניהול חברת MYM, כפי שפורט ברחבה במסגרת הכרעת הדין

אשר לטענת המאשימה לפיה אין מקום להתחשב בהיקף החילוט שהושת על יתר השותפים לחברת MYM, שכן הדבר יכול להביא למצב בו יתבצע חילוט קטן עד אפסי במקרה בו אחד מהמעורבים לא יחזיק ברכוש בר חילוט, אציין כי התחשבותו של בית המשפט במקרה זה בהיקף החילוט שהוטל על יתר שותפיו של הנאשם, אינה מביאה בהכרח למסקנה כי יש צורך לערוך שוויון מלאכותי בין כלל המעורבים באשר להיקף החילוט. מדובר בשיקול אחד מבין כלל השיקולים אותם מביא בית המשפט בחשבון בעת קבלת החלטה מורכבת מעין זו, וברי כי בתי המשפט ידעו לערוך הבחנה בין הנסיבות הספציפיות של כל נאשם ונאשם, כאשר ידרשו לקבל את ההחלטה הסופית על היקף החילוט, בה שוקללו כלל הנתונים הרלוונטיים.

כפי שצוין לעיל, במהלך הדיונים שהתקיימו בבקשת החילוט, המאשימה הגיעה להסדר עם אשתו של נאשם 1, במסגרתו ויתרה על חילוט דירת המגורים של נאשם 1 ואשתו בגני תקווה, דירה בעלת השווי הגבוה ביותר מבין נכסי הנדל"ן שבבעלות נאשם 1 וכן על חילוט חשבון ניירות הערך. סבורני כי יש בכך כדי ללמד על התחשבות בנאשם ובמשפחתו, בטרם הכרעת בית המשפט בנושא, ולקחתי עובדה זו במסגרת כלל השיקולים שעמדו לפניי.

עוד מצאתי לנכון להתחשב בכך שנאשם 1 הורשע בביצוע עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, בשונה מביצוע עבירה לפי סעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון, ובכך שנאשם 1 הורשע בסיוע ולא בביצועה המושלם של עבירת המקור.

לבסוף, שקלתי את העובדה כי לאחר הכרעת הדין, פעל נאשם 1 להסרת מחדליו והגיע להסדר תשלומים עם רשויות המס (לעניין זה ראה גם: עניין **תענך** לעיל, פס' 263 לפסק הדין וכן ע"פ 2592/06 **גואטה נ' מדינת ישראל** (14.11.06)).

טרם סיום, אציין כי ב"כ נאשם 1 לא חלקה על כך שהרכוש המפורט בבקשת המאשימה לחילוט שייך לנאשם 1, וכל טענותיה התרכזו בשאלת היקף החילוט. משכך, לא מצאתי לנכון לדון במסגרת החלטה זו בטיעונים שהציגה המאשימה בנושא, שכן, דומה כי בעניין זה אין כל מחלוקת בין הצדדים.

סוף דבר

8. נוכח כל השיקולים המפורטים לעיל, החלטתי להורות על חילוט רכושו של נאשם 1, כפי שיפורט להלן:

א. דירה ברחוב נתן 15 ברמת גן, הידועה כגוש 6126 חלקה 540/1.

ב. כספים שנתפסו בכספת מס' 638ג' בחדר הכספות שבבניין הבורסה ברמת גן, לפי הפירוט שלהלן: 50,000 אירו; 100,000 ₪; 10,000 דולר וכן 170,000 דולר.

ג. 30,890 ₪ ו-1,616 דולר שנתפסו בביתו של נאשם 1.

ד. סך של 50,000 ₪ שהופקדו על ידי נאשם 1 לטובת המדינה בהתאם להחלטת כב' השופטת מרוז ב-צ"א (מח'-מרכז) 25621-06-11.

אשר לבקשת המאשימה להורות לנאשם 1 להפקיד את יתר הכספים בהתאם להחלטה מיום 15.1.12 להחלטה ב-צ"א (מח'-מרכז) 25621-06-11, אציין כי משעה שעניין זה לא נדון לפניי, לא ראיתי לנכון לדון בשאלת חילוטם של כספים שטרם הופקדו, במיוחד שעה שהעיקול על נכסי נאשם 1, שהוטל במסגרת ההליך בבית המשפט המחוזי מרכז, לא הוסר עד כה, בשל אי הפקדת מלוא הסכום הקבוע בהחלטה.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ז, 02/03/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה (נאשם 1)

לבקשת ב"כ נאשם 1, ובאין התנגדות מצד ב"כ המאשימה, אני מורה על עיכוב ביצוע גזר הדין עד ליום 18/4/17, וזאת בתנאים ובערבויות שנקבעו במסגרת הליך מ"י 37831-06-10.

ככל שלא תינתן החלטה אחרת, הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר "הדרים" ביום 18/4/17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ז, 02/03/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

הוקלדעלידיעינתלשם